

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಪಾವನರಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ಅದೃಷ್ಟವು ಬೆಳಗುವುದು”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ಮಕ್ಕಳ ಅದೃಷ್ಟವು ಬೆಳಗಿದೆಯೋ ಅವರ ಚಿಹ್ನೆಗಳೇನು?

ಉತ್ತರ: ಅವರು ಸುಖದೇವತೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಸುಖದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ವ್ಯಾಸನ ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ಸುಖದೇವನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. 2. ಅವರು ಪಂಚವಿಕಾರಗಳ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ರಾಜಯೋಗಿ, ರಾಜಖುಷಿಗಳೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 3. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಏಕರಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೇ ಮೋಹಜೀತರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.....

ಓಂಶಾಂತಿ. ಗೀತೆಯ ಒಂದು ಸಾಲನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರೋಮಾಂಚನವಾಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಭಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯಗೀತೆಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಇದರ ಸಾರವನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗೀತೆ, ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಅದೃಷ್ಟವು ಮಲಗಿದೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟವು ಬೆಳಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಲಗಿರುವ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಮತವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಅಥವಾ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ರೂಪಿಸುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ಕುಳಿತು ಮಕ್ಕಳ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಜನ್ಮಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅದೃಷ್ಟವು ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವು ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ- ನಾನು ವಾರಸುಧಾರನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವು ಬೆಳಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಮಲಗುತ್ತದೆ. ಪಾವನರಾದಾಗ ಅದೃಷ್ಟವು ಬೆಳಗುತ್ತದೆ, ಪಾವನ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಶ್ರಮ ಪದವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಪದವಾಗಿದೆ- ಅಪವಿತ್ರ, ಪತಿತಧರ್ಮ, ಆಶ್ರಮವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮವಂತೂ ಎಲ್ಲರದೂ ಆಗಿದೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳದೂ ಆಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಡುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದೆವು, ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೆವು. ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ- ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನರು..... ನೀವೂ ಸಹ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ- ನಾವು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಪುನಃ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳದು ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾ, ವಿಷ್ಣು, ಶಂಕರನಿಗೂ ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವತಾಯ ನಮಃ, ವಿಷ್ಣು ದೇವತಾಯ ನಮಃ..... ಶಿವನಿಗೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅಂತರವಾಯಿತಲ್ಲವೆ. ಶಿವ ಮತ್ತು ಶಂಕರನನ್ನು ಒಂದೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯವರೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ರಾವಣರಾಜ್ಯವಾಗುವ ಕಾರಣ ಅವರೂ ಸಹ ಏಣಿಯನ್ನು ಇಳಿಯಬೇಕಾಗುವುದು, ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದ ಕಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯವರು ಆಗಬೇಕಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಲು ಬರುತ್ತೀರಿ. ಪಾರಸನಾಥನ ಮಂದಿರವೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೇಳವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪಾರಸನಾಥ ಯಾರೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಪಾರಸವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಔಷಧಿಯಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಹೇಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ, ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿ... ಎಂದು ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಕೋತಿಗಳ ಮಾತಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯರೇ ಕೋತಿಯಂತೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಾಡುಜನರಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಳ್ಳುಗಳ ಕಾಡೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಟಾನಿಕ್ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಟಾನಿಕ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಸ್ಥೂಲವಾದ ನೀರಲ್ಲ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅಮೃತವೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಅಮೃತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ನೀರನ್ನಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಅಮೃತದ ಅಂಚಲಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಅಂಚಲಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುವಂತದ್ದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಗಾಜಲಕ್ಕೆ ಪತಿತ-ಪಾವನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಸತ್ತಾಗ ಗಂಗಾಜಲವು ಬಾಯಲ್ಲರಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಜುನನು ಬಾಣ ಹೊಡೆದನು, ಮತ್ತೆ ಅಮೃತಜಲವನ್ನು

ಕುಡಿಸಿದನೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಡ್ರಾಮಾ ಇದೆ, ಅಲ್ಲ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜನನ್ನು ಈಶ್ವರನ ಅವತಾರವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ಸದ್ಗುರು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತನು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಜೊತೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ವಿನಃ ಮತ್ತಾರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವದಲ್ಲಿ ಅನವಾಗುವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ನಾಟಕವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಅನಾದಿ ಚಕ್ರವು ಸುತ್ತುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವದ ಚರಿತ್ರೆ-ಭೂಗೋಳವು ಹೇಗೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವೀಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮನುಷ್ಯರು ಅರ್ಥಾತ್ ಆತ್ಮರು ತನ್ನ ತಂದೆ ರಚಯಿತನನ್ನೂ ಸಹ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನೇ ಓ ಗಾಡ್ ಫಾದರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಗೆ ಗಾಡ್ ಫಾದರ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಡ್ ಫಾದರ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಗೌರವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ, ದುಃಖಹರ್ತ-ಸುಖಹರ್ತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಅವರು ದುಃಖಹರ್ತ, ಸುಖಹರ್ತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಯಾವುದೇ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಮಗುವು ಶರೀರಬಿಟ್ಟರೆ ಈಶ್ವರನೇ ಸುಖ-ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಈಶ್ವರನು ನಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡನು, ಇದೇನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು ಎಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಈಶ್ವರನಿಗೇ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಶ್ವರನೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನೀವೇಕೆ ಅಳುತ್ತೀರಿ, ಈಶ್ವರನ ಬಳಿ ಹೋದರಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಯಾರೂ ಅಳುವುದಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಅಳುವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ತನ್ನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನುಸಾರ ಹೋಗಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಳುತ್ತಾರೆ! ಹೇಗೆ ಹುಚ್ಚರಂತೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಅಮ್ಮ ಸತ್ತರೂ ಜ್ಞಾನದ ಅಲ್ಪ ತಿನ್ನಿರಿ... ನಷ್ಟಮೋಹಿಗಳಾಗಿರಿ. ನಮ್ಮವರು ಒಬ್ಬರೇ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳದು ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಿರಬೇಕು. ಮೋಹಜೀತ ರಾಜನ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ದುಃಖದ ಮಾತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದೂ ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ನಾವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಜಯಗಳಿಸುತ್ತೇವೆ, ತಂದೆಗೆ ಕಾಲರಕಾಲ ಮಹಾಕಾಲನೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಜಯಗಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಕಾಲವೆಂದೂ ಕಬಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲ (ಮೃತ್ಯು) ವು ಆತ್ಮವನ್ನಾಗಲಿ, ಶರೀರವನ್ನಾಗಲಿ ಕಬಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲವು ಕಬಳಿಸಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮೃತ್ಯುವೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಯುತಂ, ಕೇಶವಂ..... ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಈ ಪಂಚವಿಕಾರಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೆಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತಂದೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅನಾಥರ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಪರಸ್ಪರ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಾ- ಜಗಳವಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ಮನೆಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಈ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚವಿತ್ತಲ್ಲವೆ, ರಾಮರಾಜ, ರಾಮಪ್ರಜೆ.... ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ ಅಧರ್ಮದ ಮಾತಿರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲ ಹಸು-ಹುಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ ರಾವಣನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುವನು? ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ವಿದೇಶದವರು ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವಲ್ಲವೆ. ಈಗ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುವರೇ? ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದರು, ಈಗಲೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾದ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನನ್ನ ಸಮಾನ ಮಾ|| ಜ್ಞಾನಸಾಗರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ತಂದೆಗೇ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವ್ಯಾಸನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಇವರು ವ್ಯಾಸದೇವ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ನೀವು ಸುಖದೇವ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೀಗ ಸುಖದ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ವ್ಯಾಸ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸುಖದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ವ್ಯಾಸನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗದಿರಲಿ ಎಂದು ಶಿವನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮೂಲಹೆಸರಾಗಿದೆ- ಶಿವ. ಆತ್ಮವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರೇ ಬಂದು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನೀವಾತ್ಮರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂಗುಷ್ಟಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೈದ್ಯರುಗಳೂ ಸಹ ಬಹಳ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ- ಈಗ ನೀವು ಆತ್ಮವನ್ನು ಅನುಭೂತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಆತ್ಮನಲ್ಲ

ಅವಿನಾಶಿ ಪಾತ್ರವು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಇದು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಗಿದೆ. ಮೊದಲು ನೀವು ದೇಹಾಭಿಮಾನಿ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ನೀವು ದೇಹೀ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಾವಾತ್ಮರು ಹೇಗೆ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇದಂದೂ ನಿಂತುಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಈ ನಾಟಕವು ಯಾವಾಗ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದು ಅನಾದಿಯಾಗಿದೆ, ಇದಂದೂ ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅವಿನಾಶಿ ಸೃಷ್ಟಿನಾಟಕವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೇಗೆ ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಂದೆಯು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮವೇ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಓದುತ್ತದೆ, ಈ ವಿದ್ಯೆಯು ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಾಗಿಯೇ ತಂದೆಯು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರ, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ದೇವ ದೇವ ಮಹಾದೇವ.... ಒಬ್ಬರನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ ಅರ್ಥವೇನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪಿತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಿ ಅವರು ದೇವತೆಯಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪಿತನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ, ಈ ಮಾತುಗಳು ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಇವರ ಮೂಲಕ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವರನ್ನು ತನ್ನ ರಥವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರ ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇವರೂ ಸಹ ಪಂಚವಿಕಾರಗಳ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಯೋಗಿಗಳು, ಋಷಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವೀಗ ರಾಜಋಷಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಗೃಹಸ್ಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲಂತೂ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತೀರಿ. ನಾವೆಂದೂ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮೂಲಮಾತು ವಿಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ.

ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ಶಿವತಂದೆಯು ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಹೊಸರಚನೆಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬೀಜರೂಪ, ಸತ್‌ಚಿತ್ ಆನಂದನಾಗರ, ಜ್ಞಾನನಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಾಪನೆ, ಪಾಲನೆ, ವಿನಾಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ- ಇದು ತಂದೆಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರಬಟ್ಟರೆ ಅಳಬಾರದು, ಪೂರ್ಣ ನಷ್ಟಮೋಹಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಯೆಲ್ಲರಲ- ನನ್ನವರು ಒಬ್ಬ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ವಿನಃ ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ.
2. ಯಾವ ಪಂಚವಿಕಾರಗಳು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸುಖದ ದೇವತೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖ ಕೊಡಬಾರದು.

ವರದಾನ:-ಸರ್ವ ಆತ್ಮರ ಪತಿತ ಸಂಕಲ್ಪ ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡುವಂತಹ ಮಾಸ್ಟರ್

ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ ಭವ

ಹೇಗೆ ಸೂರ್ಯ ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಕೊಳಕು, ಹೊಲಸು, ಕೊಳೆಯ ಕೀಟಾಣುಗಳನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಿಬಿಡುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಯಾವಾಗ ನೀವು ಮಾಸ್ಟರ್ ಜ್ಞಾನ ಸೂರ್ಯ ಆಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪತಿತ ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಪತಿತ ಸಂಕಲ್ಪ, ಪತಿತ ವೃತ್ತಿ ಅಥವಾ ದೃಷ್ಟಿ ಭಸ್ಮವಾಗಿಬಿಡುವುದು. ಪತಿತ-ಪಾವನಿ ಆತ್ಮನ ಮೇಲೆ ಪತಿತ ಸಂಕಲ್ಪ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪತಿತ ಆತ್ಮರು ಪತಿತ-ಪಾವನಿಯರ ಮೇಲೆ ಬಲಹಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಟ್ ಹೌಸ್ ಅರ್ಥಾತ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಜ್ಞಾನ ಸೂರ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಿ.

ಸ್ಲೋಗನ್:-ನಿಮ್ಮ ಧಾರಣಾ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಯೋಗಿ ಜೀವನದ ಪ್ರಭಾವ ಹಾಕುವುದು-ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ.